

QUI FA LA PUA?

Amb polèmica i rodejada d'incògnites ha aparegut una nova sigla: la Plataforma per la Unitat d'Acció (PUA). Darrere d'ella es va reorganitzant un sector de l'independentisme radical. Se'ls acusa de ser socis de Jarrai. EL TEMPS ha parlat amb ells.

Un reduït grup de ciutadans, amb llaços blaus a la solapa, es manifestava a la plaça de davant de l'ajuntament demanant la llibertat dels segrestats per ETA. Enfront seu, un grup d'independentistes els increpa, demanant la llibertat dels presos polítics. Les amenaces puguen de tot i de les paraules es passa als punys. La policia autonòmica, que vigilava de prop els esdeveniments, hi intervé, carrega contra els independentistes, i en deté algun. No és Hernani, ni Guetxo ni cap altra vila de l'Euskadi en conflicte. És, encara que sembli insòlit, la plaça de Sant Jaume de Barcelona, en ple migdia del passat diumenge 1 de desembre.

Els del llaç blau responen a una convocatòria d'una organització cívica poc coneguda anomenada "Ens movem", i els independentistes segueixen la convocatòria de la Plataforma per la Unitat d'Acció (PUA), la nova sigla de l'independentisme radical que en pocs mesos s'ha donat a conèixer en bona part a causa dels incidents que han envoltat algunes de les seves convocatòries. El passat mes de juliol militants d'aquesta plataforma es van enfrontar amb joves d'Estat Català, a qui acusen de "feixistes", durant la diada del Pi de les Tres Branques.

No ha calgut gaire temps perquè la PUA es fes un lloc en els titulars

de la premsa del Principat, i suscités l'atenció de la Delegació del Govern a Catalunya. Aquesta institució va acusar la plataforma d'intentar traslladar l'estratègia de Jarrai a Catalunya, i d'estar darrere dels fets violents protagonit-

Entre els impulsors de la PUA hi ha Guillem Godó, ex-militant de Terra Lliure que va sortir de la presó el passat mes de juliol.

zats al voltant del moviment *okupa*. La PUA va respondre amb un comunicat on negava "categòricament" la presència de membres de Jarrai en les seves convocatòries, es desvinculava del moviment *okupa* i denunciava una "una maniobra de criminalització que les forces d'ocupació espanyoles han endegat per tal de justificar una nova onada repressiva contra el moviment popular d'alliberament nacional".

La PUA és una plataforma assembleària que coordina tota una

sèrie de col·lectius o casals independentistes dispersos per la geografia del Principat. Es defineix com una "coordinadora de col·lectius de l'esquerra revolucionària d'alliberament nacional" i la seva militància és majoritàriament jove. L'organigrama de la PUA és molt simple. Cada casal o col·lectiu comarcal té un funcionament autònom i es coordina amb la resta de grups a través de l'anomenada coordinadora nacional, on envia un o dos representants. La coordinadora nacional és el màxim òrgan de direcció. No hi ha cap lideratge personal definit, ja que la PUA el rebutja. Entre els seus impulsors actuals hi ha Guillem Godó, ex-militant de Terra Lliure que va sortir de la presó el passat mes de juliol, després de passar-hi vuit anys. En paraules d'aquest últim, "la PUA és fruit del cansament de molts militants independentistes que durant deu anys van ser enfrontats pels dirigents del PSAN i de l'IPC. Davant aquesta dinàmica de confrontació i divisió de l'independentisme combatiu es comencen a unificar en una plataforma que pugui facilitar un treball unitari".

Els orígens. La PUA va començar a fer els primers passos fa poc mesos d'un any, a la tardor de 1995. Un grup de joves independentistes de procedència diversa van ocupar

el dissabte 25 de novembre una nau abandonada al barri de Sants de Barcelona amb la intenció de convertir-la en un ateneu independentista. L'ocupació va durar poc perquè aprofitant un moment que els independentistes van deixar la nau buida, el propietari, amb l'ajuda d'un grup de paletes, va tapiar-ne els accessos. Malgrat aquest primer fracàs, el mateix grup torna a ocupar el 28 de desembre una casa al barri de Gràcia, al carrer de Bolívar número 12. Aquesta serà a partir d'aquell moment la seu barcelonina principal de la PUA, que passa a anomenar-se Ateneu Popular Resistència Roja.

A les reunions prèvies a la constitució de la PUA, celebrades durant l'any 1995 en el bar La Garnatxa del barri de Sants, van assistir diferents col·lectius independentistes. Els propers a l'Assemblea de la Unitat Popular, com les Joventuts Independentistes Revolucionàries (JIR), van abandonar el projecte ben aviat. De fet, la constitució formal de la PUA té lloc en una assemblea celebrada

en dos dies separats, el 19 i el 28 de gener d'enguany.

Durant aquesta primera etapa l'activitat de la PUA es caracteritza per organitzar activitats de tipus feminista, de solidaritat amb la

La fractura generacional

La Plataforma per la Unitat d'Acció recull militants provinents de les restes de totes les escissions, divisions i dissolucions del que havia estat històricament l'independentisme radical, després d'anys de balcanització progressiva. El que els uneix generacionalment, a més que majoritàriament són joves, és el seu rebuig a les antigues cúpules de l'independentisme rupturista, amb les quals no dubten a enfrontar-se acusant-les d'haver dividit l'independentisme seguint criteris personalistes o de poder.

Les seves publicacions conviden els joves a militar-hi anunciant que "ha arribat el moment de desempallegar-nos del passat" i es presenta la PUA com la millor manera "d'aturar una crisi —la de l'inde-

pendentisme— provocada pels sectarismes i els enfrontaments estúpids i sobretot pel treball fet per l'estat per tal de liquidar el moviment revolucionari català".

Es reclamen hereus ideològics d'aquestes organitzacions, però no volen saber res dels que les van dirigir. En paraules de Guillem Godó, un dels seus integrants més destacats, "les direccions de Catalunya Lliure i l'MDT, encapçalades respectivament per Josep Guia i Carles Castellanos, responien a l'estratègia repressiva de l'estat i a l'estratègia de destruir el moviment d'alliberament nacional per integrar-lo dins el sistema de dominació de classe". Naturalment també rebutgen l'estratègia d'ERC. P. M.

Cuba castrista o de suport a l'independentisme basc. Entre aquestes últimes, destaca una concentració davant el consolat alemany a Barcelona per protestar contra l'extradició de Benjamín Ramos, acusat

Imatge dels incidents de la plaça de Sant Jaume. Van produir-se en una concentració de la PUA.

ARXIU

La PUA va participar en l'homenatge als brigadistes internacionals. Es defineixen com una plataforma d'esquerra revolucionària.

de col·laborar amb l'escamot Barcelona d'ETA i militant del Partit Comunista d'Espanya (Internacional) que havia aconseguit fugir a Alemanya. El mes d'abril la PUA organitza un autocar de joves per assistir al campament internacional de joves que Jarrai ha organitzat a Zaldívia (Guipúscoa) amb motiu de l'Aberri Eguna. I al mes de maig la plataforma participa també en un acte a Lliçà de Vall en homenatge a Joan Carles Monteaudo, un independentista català membre d'ETA que va morir a mans de la Guàrdia Civil poc després de l'atemptat a la caserna de Vic.

Guillem Godó ha negat a EL TEMPS que tots aquests actes signifiquin que la PUA tingui intenció d'importar els mètodes de Jarrai a Catalunya. "El moviment basc d'alliberament nacional és un moviment germà al nostre, però això no vol dir que hi hagi relacions orgàniques per tal de traslladar mecànicament aquí la lluita que es desenvolupa allà. Això se-

Crítiques al Bloc Jaume I

La Plataforma per la Unitat d'Acció no sols rebutja les formacions tradicionals de l'independentisme combatiu (PSAN, MDT, AUP) i l'independentisme institucional representat per ERC, sinó que també es mira de reüll el Boc de Progrés Jaume I.

En un article publicat a *La Tanyada*, la revista de la PUA, es qualifica el Bloc de "regionalista i purament cultural, buit de cap reivindicació política, que respon als interessos electorals del PSOE al sud de la nació i de CiU al Principat". Entre els màxims impulsors del Bloc hi ha també, segons afirma l'article, responsables del "procés liquidacionista" de l'independentisme. P. M.

La PUA va organitzar un autocar per assistir a un campament internacional organitzat per Jarrai amb motiu de l'Aberri Eguna.

ria absurd perquè no funcionaria". Godó recorda que l'assistència a l'Aberri Eguna és una tradició de les organitzacions independentistes catalanes. L'únic contacte que té la PUA oficialment és, segons explica el seu portaveu, amb el responsable de relacions internacionals d'Herri Batasuna i amb les Gestores Pro Amnistia.

Un altre dels vessants de la PUA és la solidaritat amb els presos que

hi ha actualment a diversos establiments penitenciaris catalans acusats de col·laborar amb ETA. A les passades eleccions generals del tres de març la PUA va distribuir entre els seus militants i simpatitzants una papereta de vot igual a la dels partits polítics, però la llista no la integraven els noms dels candidats al Congrés sinó els noms de presos de Terra Lliure que en aquells moments encara complien condemna, com Jaume Palou o Guillem Gódó, i presos acusats de col·laborar amb ETA com Pilar Ferreiro o la família Mimbrero.

A la primavera passada, pocs mesos després de posar-se en funcionament, abandona la PUA un dels seus fundadors, Zigor Larredonda, per discrepàncies internes. Larredonda és un jove d'origen basc resident a Catalunya que ha militat sempre en col·lectius independentistes catalans. El febrer de 1995 va ser detingut acusat de col·laborar amb ETA. Cinc dies després sortia en llibertat, un cop l'Audiència Nacional va desestimar les acusacions de la policia. A la primavera del 1996 va abandonar la PUA per discrepàncies amb la línia que estava agafant la plataforma, "excessivament condicionada pel passat", segons ha explicat a aquesta revista. Larredonda considera excessives les crítiques que la PUA fa a les organitzacions independentistes tradicionals: "jo no tinc hostilitat cap a ningú ni considero que tinc la veritat absoluta". Però el funcionament assembleari de l'organització fa que les baixes o les altes no afectin el seu funcionament.

Actualment al voltant de la PUA hi ha com a nuclis més actius l'Ateneu Popular Resistència Roja de Barcelona, el local Foc i Fum, també a Barcelona, dos ateneus de Vilafranca del Penedès, el KAU i l'Ateneu Popular X, l'anomenat Front Antifeixista d'Hospitalet, el col·lectiu l'Espurna de l'Anoia i la Fona de Torelló (Osona). En l'àmbit universitari la PUA té com a referent d'actuació un col·lectiu anomenat Alternativa Estel, implantat principalment a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB),

i també a la Universitat de Barcelona. Ideològicament, la PUA té per objectius l'assoliment de "la independència, el socialisme i la unitat territorial de la nació catalana, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó."

Lluita armada. Per aconseguir aquests objectius, accepten "totes les formes de lluita", inclosa l'armada. Guillem Godó justifica aquesta defensa: "nosaltres no criminalitzem cap mètode de lluita de què el poble decideixi dotar-se". Per a la PUA, "defensar totes les formes de lluita també significa legitimar la violència popular, com la violència defensiva exercida contra el desallotjament del cinema Princesa". En aquesta línia, asseguren que "mentre l'article vuitè de la Constitució Espanyola negui el dret a l'autodeterminació del poble català i posi com a garant de la unitat de l'estat l'exèrcit, cal dissenyar una estratègia que abrasi tots els fronts de lluita". També rebutgen la dissolució de Terra Lliure ja que "no hi va haver cap canvi objectiu a l'estat espanyol que justificués deixar les armes".

La desaparició de Terra Lliure, va obeir segons Godó, que n'era militant, a una "estratègia de contrainsurgència dissenyada per l'estat" aplicada per Àngel Colom i ERC, amb l'ajuda de Pere Bascompte i Jordi Vera —dirigents de Terra Lliure— i amb el finançament del Ministeri de l'Interior i del Foment del Treball Nacional. Godó assenyala com a prova d'això "unes declaracions del president del Foment a l'any 1987 a *La Vanguardia* on deia que s'havia de finançar Àngel Colom perquè representava un model d'independentisme que no qüestionava el model de producció".

Tot i que Colom ja no estava a ERC, la PUA va convocar una concentració de rebuig a aquest partit a les portes del pavelló on celebrava el seu congrés nacional, celebrat fa poques setmanes a Vilafranca del Penedès, un dels feus de la plataforma. Els concentrats, no més d'una quarantena, després

Cartell de la PUA contra ERC. Acusen Colom de col·laborar amb l'estat per dissoldre Terra Lliure.

de cridar diverses consignes contra el partit republicà i contra els seus dirigents, van retirar-se sense més incidències, observats atentament pel servei d'ordre d'ERC. Godó creu que ERC ja "ha deixat de tenir interès per a l'estat perquè ja ha finalitzat la seva tasca de contrainsurgència". En aquest context, considera que l'escissió del partit s'explica perquè "els dos *lobbies* que havien inflat ERC (el PSOE i CiU) han actuat dins la formació trencant-la en dos sectors que acabaran dissolts, l'un a Convergència i l'altre a Iniciativa".

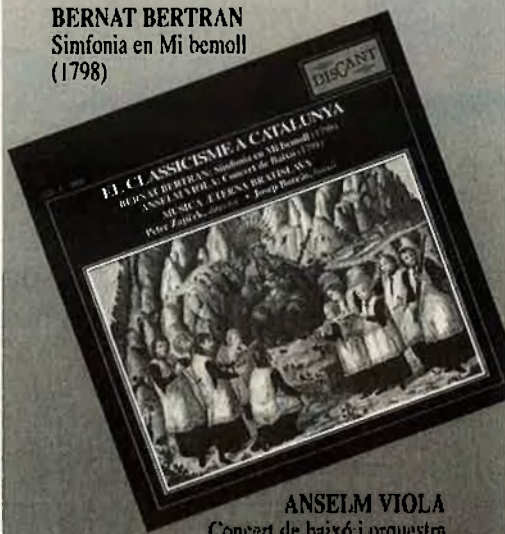
En els propers mesos la PUA prepara entre altres coses una campanya contra les Empreses de Treball Temporal (ETT) i un "homenatge nacional als patriotes morts en combat". També tenen en l'agenda una nova convocatòria a la plaça de Sant Jaume a principi de febrer, coincidint de nou amb la convocatòria d'"Ens Movem". La PUA considera que aquesta entitat "és la filial catalana d'una fundació controlada i finançada per la CIA com ramificacions a Irlanda, Còrcega, Euskadi, Israel i Cuba". A llarg termini, la PUA es planteja convertir-se en un moviment polític, també de caràcter assembleari, però més estructurat.

Pere Martí

DISCANT

EL CLASSICISME A CATALUNYA

BERNAT BERTRAN
Simfonia en Mi bemoll
(1798)

ANSELM VIOLA
Concert de baixó i orquestra
(1791)

MUSICA AETERNA BRATISLAVA

Josep Borràs, baixó
Feier Jajicek, director

DISCANT CD-E 1005

Un exponent insòlit del patrimoni musical del segle XVIII

NOVETAT DESEMBRE 1996

Recorden els 4 primers discs de DISCANT:

CD-E 1001
L'ORGEL DE LA CATEDRAL DE BARCELONA
Vida, Passió, Eies, Caballiers, Concert, Bagner, Morines, Cançons
MONTSERRAT TORRENT,
orgue

CD-E 1003
P. ANTONI SOLER
6 Concerts per a dos teclats
MONTSERRAT TORRENT,
orgue
MARIA LLUÏSA CORTADA,
clavicembal

CD-E 1002
O MAGNUM MYSTERIUM
Cants gregorians del Clef de Nadal i de Simona Santa
SCHOLA GREGORIANA DE BARCELONA
Director: RAMON MORAGAS

CD-E 1004
ESCOLA DE MONTSERRAT
A. Vela, B. Julia, A. Soler
MARIA LLUÏSA CORTADA,
clavicembal
Als 60 aniversaris de la fundació Casa de Mallorca

Distribució:

harmonia mundi ibèrica s.a.

Avda. Pla del Vent, 24 08970 SANT JOAN DESPI (Barcelona)
Tel. (93) 373 10 58 Fax (93) 373 67 64

Un segell de qualitat promogut per

EUROCONCERT

Amb la col·laboració de

Generalitat de Catalunya

Departament de Cultura